

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2016. gada 24. augustā

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs
Aldis Laviņš, tiesneši Gunārs Kusiņš un Sanita Osipova,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto pieteikumu par lietas
ierosināšanu (pieteikums Nr. 200/2016), kuru iesniedzis [..] (turpmāk – Pieteikuma
iesniedzējs),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Sabiedrisko pakalpojumu
regulēšanas komisijas padomes 2008. gada 16. jūlija lēmuma Nr. 233 „Dabaszāģes
sistēmas pieslēģuma noteikumi” (turpmāk – Lēmums Nr. 233) 23. punktu (turpmāk –
apstrīdētā norma) par neatbilstoģu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk –
Satversme) 105. pantam.

2. Apstrīdētā norma nosaka: „Ja sadales vads saskaņā ar sistēmas operatora
veiktajiem aprēķiniem nav rentabls, tad, sistēmas operatoram un sistēmas lietotāģam
savstarpēģi vienoģoties, sistēmas operators sedz rentablo izmaksu daģu, bet sistēmas
lietotāģjs samaksā pieslēģuma maksu un sedz pārējās izbūves izmaksas. Sadales vads
pēc tā izbūves ir sistēmas operatora ģpaģums.”

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata ir ierosināma lieta, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. – 19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

Turklāt saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 20. panta sesto daļu Satversmes tiesa var atteikties ierosināt lietu, ja konstitucionālajā sūdzībā sniegtais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. punktu Satversmes tiesa izskata lietas par citu normatīvo aktu vai to daļu atbilstību augstāka juridiska spēka tiesību normām. Savukārt Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 5. punkts noteic, ka pieteikumā ir jānorāda prasījums Satversmes tiesai. Tas nozīmē, ka pieteikuma prasījuma daļā ir precīzi jānorāda augstāka juridiska spēka tiesību norma vai normas, kurām, pēc Pieteikuma iesniedzēja ieskata, neatbilst apstrīdētā norma.

Pieteikumā minēts, ka apstrīdētā norma neatbilst Satversmes 1., 89., 91. un 105. pantam. Turklāt pieteikumā ir citēts arī Satversmes 92. pants. Tomēr gan pieteikuma ievaddaļā, gan pieteikuma prasījuma daļā Pieteikuma iesniedzējs ir lūdzis Satversmes tiesu atzīt apstrīdēto normu par neatbilstošu vienīgi Satversmes 105. pantam.

Līdz ar to secināms, ka Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt apstrīdēto normu par neatbilstošu Satversmes 105. pantam un šāds prasījums ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punkts noteic, ka persona pieteikumu Satversmes tiesā var iesniegt tikai Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu,

ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pantā noteiktās prasības.

6. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmajai daļai konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka viņai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt Satversmes tiesas likuma 19.² panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā pamatot, ka tieši apstrīdētās normas neatbilstība augstāka juridiska spēka tiesību normai izraisa pieteikuma iesniedzējam Satversmē noteikto pamattiesību aizskārumu.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka jēdziens „aizskar” ietverts Satversmes tiesas likumā ar mērķi norobežot konstitucionālo sūdzību no *actio popularis* jeb sūdzības vispārības labā (sk. *Satversmes tiesas 2002. gada 22. februāra sprieduma lietā Nr. 2001-06-03 secinājumu daļas 2.4. punktu*). Personas pamattiesību aizskārumus parasti pastāv, ja tiesību norma, kuru persona uzskata par neatbilstošu augstāka juridiska spēka normām, tai ir piemērota. Tomēr pamattiesību aizskārumus var tikt konstatēti arī gadījumos, kad apstrīdētā norma personai nav piemērota, bet pastāv tāds apstākļu kopums, kas ļauj Satversmes tiesai pārlicināties par aizskāruma esamību (sk., piemēram, *Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 21.1. punktu*).

Pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai ar normatīvajiem aktiem nav piešķirta kompetence risināt jautājumus, kas saistīti ar īpašuma tiesībām uz sadales vadu. Apstrīdētā norma liedzot gāzes piegādi objektam, ja šī objekta īpašnieks nav akciju sabiedrība „Latvijas Gāze”. Pieteikuma iesniedzējam esot kļuvis zināms, ka akciju sabiedrība „Latvijas Gāze” īsteno savu darbību, kas pamatota ar Lēmumu Nr. 233, pārkāpjot virkni normatīvo aktu. Pieteikumā ir citētas vairākas atziņas no Satversmes tiesas spriedumiem, kā arī sniegts Pieteikuma iesniedzēja viedoklis par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas un akciju sabiedrības „Latvijas Gāze” darbību.

Tomēr pieteikumā nav sniegts pamatojums tam, ka apstrīdētās normas iespējamā neatbilstība Satversmes 105. pantam izraisītu tieši Pieteikuma iesniedzējam Satversmē noteikto pamattiesību aizskārumu. Turklāt no pieteikuma nav gūstams

apstiprinājums tam, ka apstrīdētā norma Pieteikuma iesniedzējam būtu piemērota, vai arī tam, ka pastāv tāds apstākļu kopums, kas ļautu Satversmes tiesai pārliecināties par aizskāruma esamību.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmajā daļā un sestās daļas 1. punktā noteiktajām prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc pieteikuma (pieteikums Nr.200/2016), kuru iesniedzis [..].

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas 1. kolēģijas priekšsēdētājs

A. Laviņš